

**Vraag met verzoek om schriftelijk antwoord E-005404/2011
aan de Commissie**

Artikel 117 van het Reglement

Burkhard Balz (PPE) en Herbert Reul (PPE)

Betreft: Geplande omzetting van de richtlijn kapitaalvereisten van het Bazels Comité (RKV IV) - invoering van een gemeenschappelijke bovengrens voor schulden

Op 12 september 2010 heeft het Bazels Comité een uitspraak gedaan inzake de belangrijkste uitgangspunten van Bazel III. De Commissie is momenteel bezig met de uitwerking van een voorstel voor de richtlijn betreffende omzetting van deze aanbevelingen (RKV IV). In het kader hiervan is ook de invoering van een gemeenschappelijke bovengrens voor schulden (de zogenaamde "leverage ratio") gepland. Na een testfase zal vermoedelijk in 2017 worden besloten of de genoemde bovengrens voor schulden voor banken bindend zal zijn binnen de eerste pijler. De Commissie beschouwt deze testfase als resultaatonafhankelijk. Desondanks zijn op dit moment met name twee aspecten al zorgwekkend:

1. De "leverage ratio" is in het bijzonder problematisch voor instellingen die voor een groot deel nulprocentkredieten en kredieten met laag risico in hun portefeuille hebben opgenomen. Juist deze instellingen nemen een belangrijke plaats in binnen de markt voor leningen aan een openbaar lichaam. De leverage ratio zal in feite de nulratio uitschakelen, aangezien voor de verstrekking van een bepaalde identificatiecode daadwerkelijk aanvullend eigen kapitaal moet worden aangevoerd. Is de Commissie zich bewust van het feit dat dit een conditionele verslechtering op gemeentelijk vlak tot gevolg heeft? Tegelijkertijd wordt er momenteel gediscussieerd over een reorganisatie van gemeentelijke financieringen en over de mogelijkheden tot verbetering van de gemeentelijke financiële situatie. Hoe wil de Commissie dit verenigen met de gevolgen die optreden naar aanleiding van de invoering van een leverage ratio? En hoe denkt de Commissie te voorkomen dat de gemeentelijke kredieten als gevolg van een leverage ratio worden ingeperkt?
2. Over de invoering van een leverage ratio binnen de eerste pijler wordt pas na een testfase in 2017 een uitspraak gedaan, maar zo lang kunnen financiële instellingen niet wachten bij het opstellen van hun zakelijke strategieën. Is de Commissie zich bewust van het feit dat financiële instellingen voor een betrouwbare planning ook in een resultaatonafhankelijke testfase al rekening moeten houden met een "worst case scenario", dat wil zeggen de daadwerkelijke invoering van een leverage ratio binnen de eerste pijler? Is de Commissie zich tevens bewust van het feit dat een inperking van de kredietverstrekking als gevolg van de invoering van een leverage ratio reeds vóór de daadwerkelijke invoering van deze ratio kan optreden? In hoeverre zal de Commissie dit gegeven laten meewegen in de evaluatie van de testfase? Is een resultaatonafhankelijke testfase binnen dit scenario überhaupt nog mogelijk?